

ע"פ 3053 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעורורים פליליים

ע"פ 3053

כבד השופט נ' הנדל
כבד השופט נ' סולברג
כבד השופט ד' מינץ

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 05.03.2018 בתפ"ח 41704-06-16
ידי כבוד השופטים ר' כרמל, כ' מוסק וש' רנर

תאריך הישיבה:

י"ז בטבת התשע"ט (25.12.2018)

בשם המערער:

עו"ד זכريا שנקלובסקי

בשם המשיבה:

עו"ד עידית פריגן

פסק דין

עמוד 1

1. מונח לפנינו ערעור על החלטת בית המשפט המחויז, לפיו אין מקום לפסיקת הוצאות ופיצויים למעורער לפי סעיף 80 חוק העונשין, התשל"ז-1977. זאת על רקע זיכוי מחמת הספק על ידי אותו מותב שדן בבקשת הפיצויים, מהעירות שייחסו לו בכתב האישום – אינוס, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיום כלפי אשתו לשעבר.

2. סעיף 80 לחוק העונשין, שכוטרתו "הוצאות ההגנה מאוצר המדינה", בניו באופן הבא: ישנים שני מסלולים לזכאות לפיצויים והוצאות על פי הסעיף. האחד, "אין יסוד לאשמה". השני, קיום "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". בעניינו, אף הסגנון אינו טוען שאין יסוד לאשמה. יתר על כן, הוא גם לא חולק על קיומם ביסודו מעורער על סמך המבחןים המשפטיים הרלוונטיים. המיקוד בערעור הוא במסלול השני. הסגנון הטיחיס לסתירות שעלו במהלך החקירה הנגדית של המתלוונת, שולדעתו היו צרכות להוביל לתוצאה של בחינת העניין מחדש על ידי הפרקליטות, וכן הטיחיס לאורך תקופה מעצרו – אחד עשר חודשים.

3. כמובן, קשה היא התוצאה לפיה אדם נעזר ממשר כמעט שנה, ומשוחרר עקב זיכוי. אך, הקשי קהה לנוכח הזכאות לפיצויי תקנות סדר הדין (פיצויים בשל מעצר או מאסר), התשמ"ב-1982. סכום זה אמן מוגבל הוא, אך המעורער רשאי לבקש הוצאות גם מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, המאפשר לקבלת סכום גובה יותר. ברם, סעיף 80 לחוק דורש נסיבות אחרות מצדיקות זאת. מונח זה אינו מוגדר, אך מבנה החוק עולה שלא די בעצם ישיבת הנאשם במעצר וזכויו בסופו של דבר.

במכלול נסיבות מקרים, לא די בכך שהמעורער שהוא במשך ממשר אחד עשר חודשים. לא עולה מהכרעת הדין או ההחלטה מושא הבקשה כי המתלוונת העיליה עליו עלילות דברים או רצתה לנוקם בו. לאחר שמייעת התקיק, בית המשפט קבע כי קיים ספק סביר מצדיק את הזיכוי. לא מצאנו כי נפל דופי בהתנהלות רשות התביעה. לשון אחר, הסגנון לא הציע על מכלול הצדיק פסיקת הוצאות לפי המבחןים שנקבעו בפסקה.

הסגנון טען כי אין זה סביר שנאים ישב במשך אחד עשר חודשים, זוכה, ולא זוכה בהוצאות או פיצויים. טענה זו מושכת את הלב, אך התשובה לה טמונה בשניים. כאמור, יש מגנון העיקרי הוצאות הקבוע בתקנות. בנוסף, במקרים המתאים יש תחוללה לסעיף 80 לחוק העונשין. כאשר הסעיף אינו חל, יתכן שיש מקום כי המחוקק ישකול את הגדלת הוצאות מכוח דבר חקיקה, במקרה שבו הנאשם ישב במשך תקופה ארוכה. בהתאם לכך, ניתן לקבוע סכום סטטוטורי, תוך התייחסות לננתן של פיצויי כל שהתקופה מתארכת, דהיינו הוצאות תלויות-תוצאה. זאת, מבלי לגרוע מהוראות סעיף 80 לחוק העונשין. כמובן, זהו עניין למחוקק לענות בו. עניינו לא נפלה טעות בהחלטת ערכאת קמא, לפיה אין מקום לפסיקת הוצאות הגנה לפי סעיף 80.

.4. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ז בטבת התשע"ט (25.12.2018).

